

ΛΕΞΙΚΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ (τόμος 2), 1998 ΑΘΗΝΑ
Γράφει η Ειρήνη Σαββανή Ιστορικός & Κριτικός Τέχνης

ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ (σελ.139)

[.....] Στα πρώτα του έργα (νεκρές φύσεις, συνθέσεις εσωτερικού χώρου με γυμνά, τοπία κ.ά.) εφαρμόζει τις αφομοιωμένες διδαχές της εικαστικής του παιδείας που προσανατολίζονται προς τις συνθετικές διατάξεις του κυβισμού και τις χρωματικές επιλογές του φωβισμού. Διαμορφώνει το προσωπικό του λεξιλόγιο εξελικτικά μέσα από τη χρήση μικτής τεχνικής και σταδιακά αρχίζει να ενσωματώνει στη ζωγραφική επιφάνεια το τρισδιάστατο αντικείμενο. Από το 1985 και μετά εργάζεται κυρίως σε θεματικές ενότητες (τσάντες, 1986 , Ρούχα, 1989 , Χαλιά, 1991, Σημείες, 1992 , Σπίτια, 1994 κ.ά.) που αντλεί κυρίως από βιωματικές εμπειρίες και από την παρατήρηση του οικείου κόσμου που τον περιβάλλει. Οργανώνει συχνά τις συνθέσεις του με θεατρική αντίληψη και ανάγει το καθημερινό αντικείμενο σε δομικό στοιχείο των έργων του. Χρησιμοποιεί καθαρή και πλούσια χρωματική κλίμακα με ζωηρές χρωματικές αντιθέσεις, μεταπλάθοντας με εικαστικές παρεμβάσεις αυτούσια στοιχεία του υπαρκτού και βιωματικού του χώρου.